

HERMAN J BERGE
665, rue de Neudorf
L-2220-Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Fornyings-, administrasjons- og
kirkedepartementet
Postboks 8004 Dep.
0030 Oslo

Luxembourg 26. mai 2011

Att : Rette vedkommende
Ad : KLAGE: Ulovlig prissamarbeid – Norske Skog v Mæle/Ulvig/Kiær
Saksnr :
Deres Referanser : 2010/1014 (A2011-4)
Vår Referanse :
Oversendelse : Fax og brev
Deres faks nr : +47 22 24 95 16
Antall sider : 9
Vedlegg : 2 (3 s)
Kopi :

Jeg viser til Konkurransetilsynets oversendelsesbrev av 12. mai 2011, mottatt her 17. mai 2011, og har følgende kommentarer:

Konkurransetilsynet fremstiller vår klage dit hen at det er *vi som påstår* at det var inngått en prisfiksingsavtale (ulovlig prissamarbeid) mellom Ulvig/Kiær og Ola Mæle. Dette er ikke korrekt. Tvert imot er det de nevnte personene selv som i partsavhør/prosedyre for Høyesterett har omtalt dette prissamarbeidet, jf Rt-2006-1585. Ola Mæle fikk da også Høyesteretts medhold i at det *var* inngått slik avtale med Ulvig/Kiær. I den forbindelse gjentar jeg hva Anders Kiær, under forsikring, forklarte i Høyesterett:

(14) Det bestrides ikke at partene var enige om å by samme beløp 4. november ... og formålet var å hindre en budkamp. Det var uheldig å drive budene opp...

Om dette har Mæles prosessfullmektig forklart følgende:

(31) Det ville være meningsløst for Mæle å gi fra seg muligheten til å konkurrere på pris uten samtidig å være sikret en andel av de ettertraktete ressursene.

At avtalen hadde til formål å hindre, innskrenke eller vri konkurransen, og senere å profitere på overtredelsen, fremgår direkte av partenes egne forklaringer for Høyesterett, jf. det som er gjengitt ovenfor og i tidligere korrespondanse med Konkurransetilsynet. I og med at verken Norske Skog ASA eller de andre budgiverne ble informert om avtalen, fremstår avtalen – med det allerede gitte formål – som et klart og bevisst forsøk på manipulering av prisen, og er følgelig ulovlig.

Det er ikke, slik Konkurransetilsynet søker å fremstille det, et spørsmål om *hvorvidt* kjøpesummen ble redusert som følge av denne ulovlige og straffbare¹ avtalen, ei heller er det riktig at tapet er *beregnet* av oss. Tvert imot går det frem av Ola Mæles partsforklaring for tingretten (referert til i Adresseavisen 9. november 2004) at han ville ha bydd fra 5 til 10 millioner kroner mer enn Ulvig/Kiær dersom han hadde trodd at den ulovlige prisfiksingsavtalen med Ulvig/Kiær ikke gjaldt. Idet man den gang antok at prisen for eiendomsmassen kunne ligge et sted mellom kr 200- og kr 500 millioner (og under den forutsetning at budgiverne var seriøse aktører som hadde sikret finansiering for sine bud), kan man nok anta at Ulvig/Kiær også hadde bydd over Mæle og at budene kunne ha nærmet seg kr 200 millioner. Begge parter var jo opptatt av å *hindre en budkrig*, men det er ikke dermed sagt at de ikke ville ha gått i krig og lagt inn bud over hverandre, jf Mæles utspill om dette. En slik krig var jo bare uheldig, slik Ulvig/Kiær uttrykte seg for Høyesterett, og på ingen måte avgjørende for hans ønske om å vinne. Ett bud over kr 150 millioner er på ingen måte å anse for en budkrig. Norske Skogs tap, som følge av den ulovlige prisfiksingsavtalen, antas dermed å ligge mellom kr 10 millioner og kr 50 millioner.

Konkurransetilsynet har i sin avgjørelse A2011-4 begrunnet avslaget med at tilsynet mottar svært mange henvendelser, at tilsynet ikke har ressurser til å realitetsbehandle alle disse henvendelsene, samt at tilsynet har anledning til å avslå klager på ulovlig virksomhet basert på en hittil ukjent prioriteringsvurdering. Lovregelen som tilsynet hevder at skal hjemle et avslag basert på en skjønnsmessig prioritetsvurdering, er krl § 12, tredje ledd, og lyder:

"Konkurransetilsynet skal begrunne avslag på anmodning om å gi pålegg etter første ledd. Avslag kan påklages til departementet."

Paragrafen pålegger konkurransetilsynet å *begrunne* sine avslag etter første ledd, verken mer eller mindre.

Da det på ingen måte fremgår av lovteksten at dette kan være en hjemmel for prioritering av saker samt hjemmel for skjønnsmessig å avslå saker, slo vi dette fast i vår klage av 18. februar 2011. Konkurransetilsynet har på sin side ikke funnet det hensiktsmessig å forsvare eller oppklare hjemmelsproblemet, utover å sende ut forvirrende signaler om hvordan krl § 12 skal forstås i forhold til EØS-lovgivningen, jf tilsynets anførsel i oversendelsesbrevet at den nevnte paragraf gjelder tilsvarende når Konkurransetilsynet fører tilsyn med EØS-avtalens artikkel 53, altså; at tilsynet er forpliktet til å begrunne avslag også i slike saker. Men, dette gir jo verken forklaring eller svar på spørsmålet om *hjemmel* til å bortprioritere visse alvorlige saker, og vi står fremdeles igjen med en uhjemlet avgjørelse.

Uavhengig av om tilsynet har hjemmel til å prioritere sine ressurser – på en slik måte at saker, eksempelvis av slike dimensjoner som herværende sak fremviser, blir henlagt uten etterforskning – begrunnet tilsynet sitt avslag med at de fant det tvilsomt at *"overtredelsen i foreliggende sak har tilstrekkelig samfunnsøkonomisk betydning."*

¹ Avtalen er en klar og uomtvistet avtale om hemmelig prissamarbeid med det formål å manipulere prisen (noe Høyesterett også har slått fast) og er i strid med krl § 10. Av det som fremgår av Rt-2006-1585 er det åpenbart at avtalen er inngått forsettlig, hvilket vil ha til følge at vedkommende personer kan straffes i medhold av krl § 30. Straffen kan økes til 6 års fengsel dersom overtredelsen av krl § 10 er utført under særdeles skjerpene omstendigheter. Avgjørende i så måte er hvorvidt overtredelsen er forsøkt holdt skjult, om den har medført betydelig økonomisk skade, hvorvidt den har gitt betydelig økonomisk fordel for partene, og grovheten av overtredelsen for øvrig. Ser man hen til sakens faktum er det åpenbart at overtredelsen er utført under særdeles skjerpene omstendigheter.

Tilsynet ga ingen forklaring på hvordan de hadde vurdert de anmeldte overtredelsene opp imot en samfunnsøkonomisk betydning, ei heller hva de la i sistnevnte begrep, eller hvorvidt loven i det hele tatt hjemler en slik vurdering.

Samfunnsøkonomi er studiet av hvordan det økonomiske liv i samfunnet fungerer. En av de mer sentrale problemstillingene i et (mikroøkonomisk) studie er markedene, hva som bestemmer deres funksjon og hva som bestemmer prisene.

I sitt oversendelsesbrev uttaler Konkurransetilsynet at de har vurdert klagen over prioritetsavgjørelsen, og det i lys av samfunnsøkonomiske konsekvenser. Vi kan ikke se at noe slik vurdering er blitt gjort. Videre gjør tilsynet gjeldende at vi kun har vist til selgerens bedriftsøkonomiske tap som følge av overtredelsen. Dette er ikke riktig, og jeg gjengir hva som er sagt i vår klage om dette:

"Konsekvensene av prissamarbeidsavtalens eksistens og utnyttelse er av stor samfunnsøkonomisk betydning, hvor markedet, konsesjonsmyndigheten og domstolene er blitt villedet, og hvor samarbeidspartnerne har kunnet ta ut et anselig utbytte som de uten samarbeidsavtalen ikke ville ha fått. Forholdet befinner seg innenfor kjernen av Konkurransetilsynets oppgaver og skulle åpenbart ha vært etterforsket. Vi begjærer på dette grunnlag at avslaget oppheves og at de omtalte forhold blir etterforsket.

Avslutningsvis nevner jeg at det i avtalen mellom Norske Skog og Ulvig/Kiær var nedfelt et vilkår om videresalg av enkeltteiger til lokale grunneiere. Ulvig/Kiærs konsesjon er gitt bl.a. på det vilkår at denne delen av avtalen mellom Norske Skog og Ulvig/Kiær blir overholdt. Som følge av den ulovlige prissamarbeidsavtalen mellom Ulvig/Kiær og Mæle, har Mæle gjennom en summarisk saksbehandling fått konsesjon på sin del av eiendomsmassen – som omfatter eiendommer som brødrene Lundquist ønsker å kjøpe – uten dette vilkåret. Grunneiernes interesser, som var nedfelt i den omtalte salgavtalen, er følgelig blitt fjernet (uten begrunnelse), noe som ikke ville ha vært mulig å gjennomføre dersom loven hadde blitt fulgt."

Til tross for den klare dokumentasjon som foreligger, etterlyser likevel tilsynet en klargjøring, fra oss, over hvorvidt skadene som følge av overtredelsen innebærer en omfordeling av bedriftsøkonomisk gevinst fra selger til kjøper eller om det også foreligger et samfunnsøkonomisk tap. Tilsynets fremstilling er forvirrende.

La oss først slå fast enkelte korte faktiske omstendigheter:

- Eiendomsmassen som Norske Skog la ut for salg, hadde en antatt verdi på mellom kr 200 og kr 500 millioner.
- Eiendomsmassen ble solgt for kr 153 millioner.
- Ola Mæle har forklart i en norsk domstol at han ville ha lagt inn et bud på mellom 5 og 10 millioner over Ulvig/Kiærs bud dersom han hadde vært klar over at avtalen med Ulvig/Kiær ikke gjaldt.
- Ulvig/Kiær ønsket å hindre en budkrig og tok derfor kontakt med Mæle.
- Ulvig/Kiær var, i likhet med Mæle, innstilt på at det kunne bli en budkrig, følgelig ville også Ulvig/Kiær ha lagt inn bud over Mæle.
- Mæle og Ulvig/Kiær inngikk hemmelig samarbeids- og prisfiksingsavtale som sto i direkte strid med kjøpekontrakten som frontfigurene Ulvig/Kiær inngikk sammen med Norske Skog, og hvor hovedpunktene (formålet) lå i prisreduksjon, 50/50

deling av eiendommene med Mæle og derved broderlig deling av det straffbare utbyttet.

- Tapet for Norske Skogs aksjonærer tar dermed form av å kunne ligge på godt over kr 10 millioner.
- Samarbeids- og prisfiksingsavtalen ble holdt hemmelig for Norske Skog ASA og for konsesjonsmyndigheten; Namsskogan kommune. Hemmeligholdet sikret Ulvig/Kiær konsesjon basert på falske opplysninger, samt at de lokale skogeierne (og deres organisasjon) kom til å avstå fra å intervenere i salgsprosessen idet de jo var blitt sikret rettigheter både i kjøpekontrakten mellom Norske Skog og Ulvig/Kiær (jf kjøpekontrakten pkt 13.3, vedlagt her som **Bilag nr. 1**), så vel som i konsesjonen som Ulvig/Kiær ble innvilget 25. august 2004 (se konsesjonsvilkår nr. 3, vedlagt her som **Bilag nr. 2**). Oppfyllelse av kjøpekontraktens pkt 13.3 var nedfelt som et klart vilkår fra konsesjonsmyndigheten for at det i det hele tatt skulle kunne gis konsesjon. Dersom de faktiske omstendigheter hadde blitt fremlagt for konsesjonsmyndigheten (bl.a. det faktum at den hemmelige samarbeids- og prisfiksingsavtalen forutsatte at kjøpekontraktens pkt. 13.3 og konsesjonsvilkårene skulle brytes), finnes det ingen sjanse for at det hadde blitt gitt konsesjon. Man står her overfor alvorlige straffbare handlinger.
- Ulvig/Kiær forklarte seg falsk overfor konsesjonsmyndigheten, og hadde i realiteten brutt kjøpekontrakten før konsesjon var gitt.
- Det foreligger følgelig også et tap for de lokale skogeierne i form av stagnert utvikling og økonomisk vekst.
- Det er videre et faktum at Ulvig/Kiær, umiddelbart etter at han hadde overtatt eiendomsmassen, iverksatte en snauhogst av eiendommene hvor det i løpet av relativt kort tid ble avvirket tre ganger den mengde tømmer som normalt avvirket i løpet av ett år.² Ulvig/Kiær fikk ekstra betalt for tømmeret for å ha lovet å ta hensyn til miljøet i sin daglige drift (miljøvennlig skogbruk). I følge Naturvernforbundet i Nord-Trøndelag var ekteparets avvirkning ikke miljøvennlig og således ulovlig.³ Den del av hogsten som er blitt gjort på enkeltteiger er i seg selv straffbar, dette idet Ulvig/Kiær hadde forpliktet seg til (jf kjøpekontrakt og konsesjonsvilkårene) å selge disse eiendommene til lokale skogeiere. Naturvernforbundet anså ekteparet Ulvig/Kiærs holdning og handlinger som useriøs.
- Samtidig med iverksettelsen av snauhogsten startet "kampen" mellom Mæle og Ulvig/Kiær i domstolene, og skogeierne og deres kontrakts- og konsesjonsfestede rett ble glemt. Som følge av at den ene parten, Ulvig/Kiær, tilsynelatende ville ha alt for seg selv, etter å ha lurt Mæle til å tro at han hadde inngått en straffbar avtale om prisfiksing, har norske domstoler vært belemret med disse to partene (og deres ulovlige avtaler) i en årrekke, hvilket har kostet samfunnet store beløp og som bl.a. har ført til at andre mer reelle og aktverdige saker har måttet vente.

² Profitten fra snauhogsten synes å ha blitt benyttet til finansiering av kjøpet.

³ I følge lederen av Naturvernforbundet i Nord-Trøndelag, har Ulvig/Kiær gitt uriktige opplysninger for derved å kunne ta seg bedre betalt for avvirket skog (bedrageri). Ulvig/Kiær skal bl.a. i en pressemelding ha oppgitt at de ikke har foretatt hogst i vernet skog, mens faktum er at de på det tidspunktet hadde hogget ulovlig i fjellskog hvor hogst i området kun var tillatt etter at det var gitt melding). Forholdet var blitt oppdaget etter en befarings utført av konsesjonsgiver, Namsskogan kommune.

- Svik og bedrag har foreløpig ført frem, og 14. desember 2010 ble et av Ola Mæles selskaper gitt konsesjon⁴ på overtakelse av halvparten av eiendomsmassen som Ulvig/Kiær hadde fått lurt til seg fra Norske Skog.
- I og med at alle lokale skogeiere fremdeles har rettigheter i kjøpsavtalen med Norske Skog, kan man se konturene av årelange tvistigheter i rettssystemet (hvor konsesjoner må trekkes tilbake og kjøpsavtaler må kjennes ugyldige), alt dette som følge av Ulvig/Kiær og Ola Mæles svikefulle opptreden som i sin tur "sikret" dem en av Norges største skogeiendommer.

Det er jo klart at dersom man skal se på saken med tilsynets øyne, så vil vinningsforbrytelser ikke fremstå som samfunnsøkonomisk skadelig. Tvert imot vil nær sagt enhver forbrytelse fremstå som et samfunnsøkonomisk gode så sant profitten ikke tas ut av landet: Når en vinningsforbryter stjeler en bil, vil bilens verdi ikke forringes nevneverdig. Bilen skifter jo bare hender slik skogene til Norske Skog gjorde. Økonomisk sett har det altså ikke inntruffet noe skadelig. Dersom den myndighet, som har fått i hendene å forvalte lov og rett, avstår fra å reagere mot lovbruddet, vil frekvensen av slike tyverier med den største sikkerhet øke, og det vil bli behov for et hav av mottiltak (alt fra låser og alarmer til bygging av sikre garasjer, etablering av sikkerhetselskaper, utvidelse av domstolenes og soningsanstaltens kapasitet m.v.) noe som i sin tur vil øke omsetningen av varer og tjenester i tilknytning til disse forbrytelsene. Samfunnsøkonomisk vil landet dermed kunne få et oppsving og arbeidsløsheten vil kunne gå ned.

Den korte og overflatiske gjennomgangen ovenfor gir signaler om at det ikke bare er samfunnsøkonomiske spørsmål som skal tas inn i en vurdering om hvorvidt samfunnet skal slå ned på lovovertrедelser av den art som er beskrevet i vår anmeldelse, og jeg minner da om konkurranselovens formål: "*...fremme konkurranse for derigjennom å bidra til effektiv bruk av samfunnets ressurser.*"

De konsekvenser og handlinger som har fulgt og som vil følge av Ulvig/Kiærs og Mæles straffbare handlinger og overtredelse av krl § 10, er åpenbart av en slik art at de ikke fremmer konkurranse og på ingen måte vil bidra til effektiv bruk av samfunnets ressurser. Tvert imot.

For øvrig synes det som om Konkurransetilsynet har misforstått krl § 10 og tilsynets mandat. Her er det viktig å understreke at bestemmelsen gjør det klart at enhver handling som har som formål eller virkning å hindre, innskrenke eller vri konkurransen, er både forbudt og uten rettsvirkning. Loven åpner ikke opp for – slik tilsynet likevel har lagt opp til – en vurdering av hvorvidt overtredelsen *rent faktisk* har hatt den ønskede virkning og derved i seg selv kan ha medført uheldige samfunnsøkonomiske konsekvenser. Det er altså tilstrekkelig for tilsynet å vurdere avtalen og dens historikk og med grunnlag i en slik øvelse bestemme hvorvidt avtalen hadde til formål eller (dersom formål ikke er mulig å avklare) virkning å hindre, innskrenke eller vri konkurransen, hvilket er et udiskutabelt faktum i herværende sak, jf hva som er sagt ovenfor og i Rt-2006-1585.

Oppsummeringsvis: Saken dreier seg om et anselig beløp hvor noen av landets mest kjente/profilerte investorer (som den gjengse borger ser opp til og også synes å ha stor tillit til) har latt seg involvere i straffbare handlinger for å nå sine mål. Både

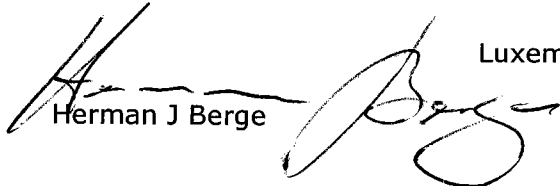
⁴ De involverte parter i denne saken har en rekke ganger vist at presisjon og flid ikke settes særlig høyt, noe vi ser igjen i *denne* konsesjonssaken hvor *det* (Mæle-) selskapet som gjennom et rettsforlik med Ulvig/Kiær i 2010 skulle motta eiendommene ikke er identisk med det selskapet som har søkt om og som i desember 2010 fikk konsesjon. Det er erververen som skal søke om konsesjon, jf konsesjonsloven § 12. I dette tilfellet har erververen ikke søkt om konsesjon, likefullt har den eiendomsløse søkeren – som ikke engang er nevnt i rettsforliket – fått konsesjon.

konsesjonsmyndigheter så vel som domstoler og lokale skogeiere er blitt misbrukt og bedradd, hvilket i særdeleshet gjelder de sistnevnte. Saken er på ingen måte komplisert, hvor de faktiske forhold i det vesentlige er avklart, bl.a. av Høyesterett selv. Ressurskrevende etterforskning er følgelig ikke nødvendig, og vi begjærer mot denne bakgrunn at departementet omgjør Konkurransetilsynets vedtak og for øvrig griper inn med de midler som departementet har for hånden, jf krl § 13.

Endelig nevner vi at dersom Konkurransetilsynets vedtak skulle bli stående, vil dette åpenbart sette presedens for andre lignende saker noe som vil kunne få store konsekvenser og ringvirkninger, spesielt idet kriminell atferd som beskrevet i herværende sak heretter vil bli sett på som akseptabel forretningsvirksomhet. Lokale gårdbrukere og annen lokal foretaksvirksomhet er fra politisk hold tenkt å bidra til å opprettholde bosetting og sysselsetting i distriktene. Skulle Konkurransetilsynets holdning slå igjennom vil dette miljøet bli skjøvet vekk til fordel for finansmiljøer som *igjen* har bekreftet sin forakt for lov og rett.

Vi ser frem til en hurtig saksbehandling.

Med hilsen

Herman J Berge

Luxembourg 26. mai 2011

BILAG

1.

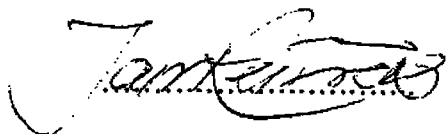
13.0 SÆRLIGE FORHOLD

- 13.1 I tiden frem til konsesjon er gitt og eiendommene kan overdras skal Selger drive eiendommene på vanlig måte og i henhold til de planer som er lagt for ordinær drift. Dette innebærer at det årlige avvirkningsvolumet på ca. 12000 kbm. (inkl. ved) skal tas ut. Arbeidet med salg av jakt og fiskerettigheter m.v. skal gjennomføres som vanlig. I henhold til prinsippet i pkt. 4.5 skal eiendommens løpende inntekter fordeles etter når de oppstår, eksempelvis slik at forskuddsbetalt jakt tilfaller Kjøper dersom overdragelsestidspunktet kommer før jakten utøves.
- 13.2 Etter avtale med Selger kan Kjøper i tiden frem til overdragelsestidspunktet være med på utformingen av planer for drift etter overdragelsestidspunktet.
- 13.3 Kjøper forplikter seg til å legge til rette for et videresalg til lokale skogeiere av frittliggende enkeltteiger, og vil herunder ta initiativ til et samarbeide med Skogeierforeninga Nord.
- 13.4 Kjøper stiller seg positiv til at Direktoratet for Naturforvaltning får kjøpe erstatningsarealer innenfor teig "Beingården" i Flatanger.
- 13.5 Oppgjør for skogsalg som måtte bli gjennomført iht. punkt 13.4 og oppgjort før overdragelsestidspunktet skal tilfalle Kjøper, ved at kjøpesummen reduseres krone for krone.

Denne avtale er utferdiget i 2 – to – eksemplarer.

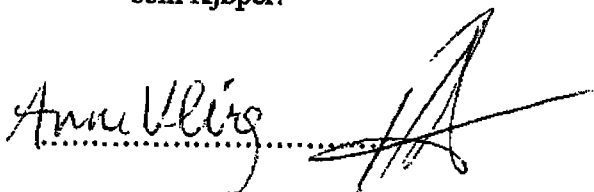
13/11, 2003

som Selger:

13/11, 2003

som Kjøper:

Ulvig Kiær AS
Rogner Gård

2480 KOPPANG

Vår ref:
03/01193-040-RSV

L.nr.
002460/04

Arkiv:
V70

Deres ref:

Dato:
30.08.2004

MELDING OM POLITISK VEDTAK - SØKNAD OM KONSESJON FOR E... OG VERRAN

Kommunestyret har i møte den 25.08.2004 behandlet sak 0053/04 og fattet slikt vedtak:

Kommunestyrets vedtak:

Ulvig Kiær AS gis konsesjon for erverv av Norske Skogs eiendommer i Namdalen og Verran, med følgende vilkår:

Med hjemmel i lovens §1 punkt 5. for å opprettholde bosetting i distriktet, settes som vilkår:

- 1 • Eierne Ulvig Kiær A/S administrerer eiendommen fra hovedkontor i Indre Namdal. Frist for etablering av hovedkontor er 01.01.09.
- 2 • Representanten for Ulvig Kiær AS skal være bosatt i en av kommunene hvor storparten av arealene befinner seg, fortrinnsvis i Grong eller i Namsskogan.
- 3 • Kjøper forplikter seg å legge til rette for et videresalg til lokale skogeiere av frittliggende enkeltteiger og områder som arronderingsmessig vil gi bedre samfunnsmessige gagnlige løsninger.

Her vil Namsskogan kommunestyre minne kjøperne om punkt 13.3 i kjøpekontrakten: Kommunestyret forventer at de nye eierne vil innfri dette punktet overfor de lokale skogeierne..

- 4 • Skogsbilveiene bør være åpne for alminnelig ferdsel mot eventuell avgift.
- 5 • Eierne oppfordres til å imøtekomme ønsker om arealer til industri, boligformål, forretning, nydyrking og offentlige arealer m.v.til utbyggingss grunn.
- 6 • Til slutt henstilles det til konsesjonssøkerne om å gå i en dialog med de andre eierne for å få til egnede bruks- og eierforhold der det er eiendommer med kløyvd eiendomsrett.

Gnr 61 bnr 7, Moen eiendommen, i Namsskogan unntas fra behandlingen og oversendes fylkesmannen for avgjørelse.

Namsskogan kommune ønsker de nye eierne Anne Ulvig og Anders Kiær velkommen til Namdalen og ser fram til at de etablerer seg med bolig i regionen.

Postadresse:
Næringsavdelingen
7890 Namsskogan

Sentralbord: 74 33 32 00
Telefaks: 74 33 32 70
Saksbehandler tlf: 74 33 32 90

Bankgiro: 44472.06.00045
Postgiro for skatt: 7855.05.17409
Org. nr: NO 864 982 212

E-post: postmottak@namsskogan.kommune.no Hjemmeside: www.namsskogan.kommune.no

Begrunnelse:

Kjøpet er i tråd med og innenfor rammen av konsesjonslovens bestemmelser.

Pkt. 1 i vilkåra begrunnes med at plasseringen av hovedkontor i Indre Namdal vil være en driftsmessig god løsning med henblikk på lokal naturforvaltning og framtidig kraftutbygging. Dette med henvisning til konsesjonslovens § 1.4 og 1.5.

Pkt. 2 i vilkåra begrunnes med at kommunene skal kunne kommunisere med representanten til enhver tid, samt at hensynet til bosetning og drift av arealene blir ivaretatt på en god måte.

I henhold til forvaltningslovens § 28 kan vedtaket påklages innen 3 uker etter mottatt varsel. Eventuell klage sendes rådmannen og stiles til Kommunestyret.

Dette til Deres orientering.

Med hilsen

Roy Svarliaunet
Skogbrukssjef

Vedlegg:

Kopi: Adv. Kjell Nicolaisen, Postboks 2505, 7413 TRONDHEIM
Flatanger kommune, , 7770 FLATANGER
Formannskapet, ,
Høylandet kommune, , 7977 HØYLANDET
Lierne kommune, , 7882 NORDLI
Lyder Bjørhusdal, , 7890 NAMSSKOGAN
Namdalseid kommune, , 7750 NAMDALSEID
Namsos kommune, Serviceboks 1006, 7809 NAMSOS
Namsskogan Bondelag, v/ Kjell Sklett, 7890 NAMSSKOGAN
Namsskogan kommune, , 7890 NAMSSKOGAN
Odd Karstein Bjørhusdal, , 7890 NAMSSKOGAN
Overhalla Kommune, , 7863 OVERHALLA
Røyrvik kommune, , 7898 LIMINGEN
Verran kommune, , 7790 MALM